

Bruxelles, den 20.5.2014
COM(2014) 296 final

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
SÆRBERETNING**

**"HAR KOMMISSIONEN FORVALTET INDLEMMELSEN AF KOBLET STØTTE
I ENKELTBETALINGSORDNINGEN EFFEKTIVT?"**

KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING
"HAR KOMMISSIONEN FORVALTET INDLEMMELSEN AF KOBLET STØTTE
I ENKELTBETALINGSORDNINGEN EFFEKTIVT?"

RESUMÉ

III. Under ordningen med delt forvaltning har medlemsstaterne også det overordnede ansvar, idet de skal sørge for, at de foranstaltninger, der finansieres af EGFL, er blevet gennemført korrekt (jf. artikel 9 i forordning (EF) nr. 1290/2005). Kommissionen har stadig ansvaret for at kontrollere og revidere anvendelsen af EU-budgettet for at sikre, at det anvendes konsekvent, og at de generelle principper i EU-lovgivningen for landbrugssektoren overholdes. I henhold til artikel 317, stk. 1, i TEUF gennemfører Kommissionen derudover budgettet i samarbejde med medlemsstaterne.

I lyset af medlemsstaternes skønsbeføjelser i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 og medlemsstaternes forskellige muligheder for at tilpasse gennemførelsen til særlige nationale forhold mente Kommissionen ikke, at det var hensigtsmæssigt at stille krav om en mere ensartet gennemførelse i medlemsstaterne på grundlag af disse bestemmelser henset til de tilsigtede politiske mål.

Som led i reformen af den fælles landbrugspolitik og ordningen for direkte betalinger, der finder anvendelse fra 2015, vil Kommissionen imidlertid øge sin overvågningskapacitet for at forbedre tilsynet med gennemførelsen af de relevante EU-forordninger inden indledningen af procedurerne for regnskabsafslutning.

IV. Ved fastsættelsen af de nye rettigheders oprindelige enhedsværdi kan medlemsstaterne vælge at tage hensyn til værdien af de betalingsrettigheder, som landbrugeren har i 2014. Som følge af konvergen af værdien af rettigheder vil disse rettigheder imidlertid først have samme værdi i ansøgningsåret 2020. Indførelsen af de nye ordninger er desuden afspejlet i det loft for grundbetalingsordningen, som fastsættes for betalingsrettigheder, der generelt vil være lavere end det nuværende loft for enkeltbetalingsordningen.

Kommissionens fælles svar på punkt VI og VII

Indlemmelsen af koblet støtte i enkeltbetalingsordningen skete ved delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Forordning (EF) nr. 73/2009 tillægger desuden medlemsstaterne visse skønsbeføjelser med hensyn til gennemførelsesmåden.

Så længe de forskellige gennemførelsesforanstaltninger er i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 73/2009, kan medlemsstaterne vælge mellem forskellige gennemførelsesforanstaltninger, som afspejler de forskellige situationer og særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte EU-lande. I forbindelse med vedtagelsen af foranstaltninger til gennemførelse af EU-lovgivning er medlemsstaterne desuden ifølge fast retspraksis ved udøvelsen af deres skønsbeføjelser forpligtet til at iagttage de almindelige principper i EU-lovgivningen og grundlæggende rettigheder (jf. f.eks. sag C-313/99, Mulligan, præmis 35 og 36).

Det skal endvidere bemærkes, at en uventet fortjeneste i enkelte sager ikke nødvendigvis er i strid med de almindelige principper i EU-lovgivningen.

Der følges op på identificerede svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af EU-forordningerne i forbindelse med regnskabsafslutningen.

VIII. Under ordningen med delt forvaltning vedtager medlemsstaterne alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser, og opretter navnlig et effektivt forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IACS).

EU-forordningerne indeholder klare regler for fastsættelse af betalingsrettigheder og beregning af deres værdi, og medlemsstaterne skal anvende EU-forordningerne korrekt.

I lyset af medlemsstaternes skønsbeføjelser i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 har Kommissionen opstillet en række retningslinjer på baggrund af anmodninger fra medlemsstaterne om at få afklaret, hvorledes forordningerne gennemføres korrekt. I overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 73/2009 kan medlemsstaterne desuden vælge mellem forskellige gennemførelsesforanstaltninger, som afspejler de forskellige situationer og særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte EU-lande.

Uretmæssigt udbetalte beløb og uretmæssigt tildelte betalingsrettigheder skal imidlertid inddrives, jf. artikel 80 og 81 i forordning (EF) nr. 1122/2009. Der pågår drøftelser om at indføre tilsvarende bestemmelser i gennemførelsesbestemmelserne til reformen af den fælles landbrugspolitik.

IX.

a) Kommissionen har allerede truffet foranstaltninger på dette område. I forbindelse med de legitime politikvalg, som lovgiveren har givet medlemsstaterne beføjelse til at træffe med henblik på at forfølge de politiske mål i reformen, har Kommissionen foreslået mere detaljerede meddelelseskrav vedrørende disse valg i de gennemførelsesbestemmelser, der finder anvendelse fra 2015. Beslutninger om tildelingen af betalingsrettigheder og beslutninger inden for rammerne af frivillig koblet støtte skal f.eks. meddeles og begrundes.

Kommissionen har ligeledes foreslået mere detaljerede regler for anvendelsen af nationale og regionale reserver. Tildeling i forbindelse med en stigning i enhedsværdien af betalingsrettigheder skal ske efter objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås,

I henhold til artikel 30, stk. 10, i forordning (EU) nr. 1307/2013 må en stigning i værdien af en landbrugers betalingsrettigheder desuden ikke overstige rettighedernes nationale eller regionale enhedsværdi.

b) Kommissionen anvender allerede redskaber, der sikrer en effektiv overvågning af overholdelsen af de gældende lofter, og digitaliserer bl.a. oplysninger indberettet af medlemsstaterne om anvendelsen af lofterne. Hvis der konstateres fejl i medlemsstaternes indberetning, afvises den pågældende indberetning, eller der tages kontakt til medlemsstaten med henblik på en yderligere afklaring. Det kontrolleres bl.a., om den samlede værdi af rettighederne og beløbet i reserverne ligger under loftet for enkeltbetalingsordningen.

Kommissionen agter ligeledes at se nærmere på disse spørgsmål i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning inden for rammerne af reformen af den fælles landbrugspolitik.

Fra 2014 vil Kommissionen derudover øremærke ressourcer til støtte for medlemsstaterne, navnlig i forbindelse med gennemførelsen af IACS som led i reformen.

Kommissionen er i færd med at strømline den efterprøvende regnskabsafslutning for at reducere procedurens varighed til to år i almindelige sager. For det første redegøres der i den nye horisontale forordning (forordning (EU) nr. 1306/2013) under den fælles landbrugspolitik klart for arten, omfanget og rækkefølgen af de forskellige trin og for de forskellige former for finansielle korrektioner. For det andet er formålet med en række bestemmelser i den delegerede retsakt (metode og kriterier for beregning af den finansielle korrektion) og gennemførelsesretsakterne (nærmere oplysninger om den efterprøvende regnskabsafslutning med tidsfrister for hver enkelt etape i proceduren) at strømline reglerne yderligere og begrænse risikoen for unødvendige forsinkelser. For det tredje vil Kommissionen på dette mere solide grundlag øge sin overvågning af fremskridt i gennemførelsen af den efterprøvende regnskabsafslutning for at sikre, at fristerne overholdes fuldt ud.

c) Som led i reformen af den fælles landbrugspolitik og ordningen for direkte betalinger, der finder anvendelse fra 2015, har Kommissionen øremærket ressourcer for at øge sin overvågningskapacitet og forbedre tilsynet med gennemførelsen af de relevante EU-forordninger inden indledningen af procedurerne for regnskabsafslutning.

Der følges allerede op på forkert beregnede betalingsrettigheder.

Uretmæssigt udbetalte beløb og uretmæssigt tildelte betalingsrettigheder inddrives, jf. artikel 80 og 81 i forordning (EF) nr. 1122/2009. Der pågår drøftelser om at indføre tilsvarende bestemmelser i gennemførelsesbestemmelserne til reformen af den fælles landbrugspolitik, der er under udarbejdelse.

I henhold til artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 bæres 50 % af ethvert beløb, som medlemsstaten ikke har inddrevet fra den endelige støttemodtager senest fire år efter datoen for tilbagebetalingsanmodningen (senest otte år, hvis anmodningen bliver bragt for en domstol), desuden af den pågældende medlemsstat, hvilket er et stærkt incitament til at afslutte inddrivelsesproceduren rettidigt (den såkaldte 50/50-regel, der har været i kraft siden 2007).

I henhold til artikel 54, stk. 5, i samme forordning har Kommissionen i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning mulighed for at udelukke visse beløb fra finansiering fra Unionen, hvis medlemsstaten har udvist forsømmelighed i forbindelse med inddrivelsesproceduren.

Det er vigtigt at bemærke, at inddrivelsen af et uretmæssigt udbetalt beløb kan blive forsinket, navnlig hvis medlemsstaternes håndhævelsesprocedurer er utilstrækkelige. Hvis støttemodtageren indgiver en klage, iværksættes desuden en håndhævelsesforanstaltning, der kan føre til en retssag. Det kan derfor være vanskeligt for Kommissionen at påvise, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre, at det uretmæssigt udbetalte beløb tilbagebetales. I de sager, der er omhandlet i artikel 258 i TEUF, vil bevisbyrden være særlig vanskelig i tilfælde af verserende nationale sager.

d) Fra 2014 har Kommissionen styrket sin overvågningskapacitet og øremærker ressourcer til støtte for medlemsstaterne.

Det er imidlertid værd at bemærke, at beregningen af betalingsrettigheder er baseret på data fra det system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, der henvises til i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1122/2009. Der skal ligeledes indføres en sådan bestemmelse for systemet for betalingsrettigheder, der finder anvendelse fra 2015.

Medlemsstaterne skal sikre, at kravene i de valgte informationssystemer opfylder sikkerhedsstandarderne i bilag I til forordning (EF) nr. 885/2006. I henhold til disse standarder skal der indføres en særlig kontrol for at beskytte fortroligheden, pålideligheden og integriteten af data.

I de nye retningslinjer for godkendelsesorganerne har Kommissionen desuden præciseret, at deres kontrol også bør omfatte en vurdering af de procedurer, der er indført for at sikre en korrekt tildeling af rettigheder. Den næste udgave af disse retningslinjer vil desuden indeholde en implicit reference til beregningens nøjagtighed.

INDLEDNING

13. Fra og med 2015 vil tildelingen af betalingsrettigheder og beregningen af deres værdi være baseret på en national eller regional fast sats eller som en konvergerende værdi i retning af en national eller regional fast sats. Der vil blive taget hensyn til konvergensen i retning af en fast historisk referencesats (f.eks. værdien af de betalingsrettigheder, som landbrugeren har i 2014), men som følge af konvergensen af værdien af rettigheder er værdien ikke den samme. Som følge af konvergensen vil værdien af nogle landbrugeres rettigheder gradvist falde, hvorimod den vil stige for andre landbrugere op til konvergenismålene om betaling på grundlag af en national eller regional

fast sats. Indførelsen af de nye ordninger er desuden afspejlet i det loft for grundbetalingsordningen, som fastsættes for betalingsrettigheder, der generelt vil være lavere end det nuværende loft for enkeltbetalingsordningen.

Uretmæssigt udbetalte beløb og uretmæssigt tildelte betalingsrettigheder skal desuden også inddrives under den kommende grundbetalingsordning.

14. Det er i overensstemmelse med princippet om delt forvaltning at tillægge medlemsstaterne visse skønsbeføjelser.

15. Efter Kommissionens opfattelse er ansvaret for indlemmelsen af koblet støtte fordelt mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Lovgiveren har fastlagt Kommissionens og medlemsstaternes respektive ansvarsområder udtrykkeligt i forordning (EF) nr. 73/2009 og i anden gældende EU-lovgivning. Dette afspejler princippet om delt forvaltning, hvor medlemsstaterne skal gennemføre de relevante regler, mens Kommissionen stadig har ansvaret for at kontrollere og revidere gennemførelsen af EU-lovgivningen for at sikre, at den gennemføres konsekvent.

17. De skønsbeføjelser, som medlemsstaterne tillægges med hensyn til gennemførelsen af afkoblingen, er begrundet i de særlige forhold, der gør sig gældende på nationalt og regionalt niveau, og i nødvendigheden af at fremme afkoblingen af støtten.

BEMÆRKNINGER

22. Forordning (EF) nr. 73/2009 tillægger medlemsstaterne visse skønsbeføjelser med det formål at fremme afkoblingen af støtten.

Så længe de forskellige gennemførelsesforanstaltninger er i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 73/2009, kan medlemsstaterne vælge mellem forskellige gennemførelsesforanstaltninger, som afspejler de forskellige situationer og særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte EU-lande. I forbindelse med vedtagelsen af foranstaltninger til gennemførelse af EU-lovgivning er medlemsstaterne desuden ifølge fast retspraksis ved udøvelsen af deres skønsbeføjelser forpligtet til at iagttage de almindelige principper i EU-lovgivningen og grundlæggende rettigheder (jf. f.eks. sag C-313/99, Mulligan, præmis 35 og 36).

24. Efter Kommissionens opfattelse udgør artikel 63-65 i forordning (EF) nr. 73/2009 en tilstrækkelig detaljeret fælles ramme for gennemførelsen af foranstaltningen, og det blev derfor ikke skønnet nødvendigt at vedtage mere detaljerede bestemmelser i Kommissionens gennemførelsesforordning. I overensstemmelse med nærhedsprincippet blev det vurderet, at medlemsstaterne havde bedre forudsætninger for at tage stilling til de relevante gennemførelsesforanstaltninger med udgangspunkt i deres særlige forhold på grundlag af de eksisterende bestemmelser i den basisretsakt, som lovgiveren (Rådet) havde vedtaget.

De skønsbeføjelser, som medlemsstaterne tillægges med hensyn til gennemførelsen af afkoblingen, er begrundet i de særlige forhold, der gør sig gældende på nationalt og regionalt niveau, og i nødvendigheden af at fremme afkoblingen af støtten.

Der er ingen krav om Kommissionens formelle godkendelse af de valg, der træffes i henhold til artikel 63-67 i forordning (EF) nr. 73/2009. Medlemsstaterne har ansvaret for gennemførelsen af forordningen.

I henhold til artikel 140 i forordning (EF) nr. 73/2009 skal medlemsstaterne imidlertid underrette Kommissionen udførligt om de foranstaltninger, de har truffet til gennemførelse af denne forordning. I 2010 benyttede Kommissionen dette lovgivningsværktøj og fremsendte et spørgeskema til medlemsstaterne om gennemførelsen af den pågældende forordning.

Se også svar på punkt 22.

26. Der følges op på identificerede svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af forordningerne i forbindelse med regnskabsafslutningen.

Se også svar på punkt 22.

27. I henhold til artikel 64, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 skal medlemsstaterne fordele de relevante beløb blandt landbrugerne i de pågældende sektorer efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier, idet de især tager hensyn til den støtte, som disse landbrugere enten direkte eller indirekte har modtaget i henhold til de pågældende støtteordninger i et eller flere år i perioden 2005 til 2008. I henhold til artikel 65 i forordning (EF) nr. 73/2009 skal medlemsstaterne fordele de relevante beløb blandt landbrugerne i de pågældende sektorer i forhold til den støtte, som disse landbrugere modtog i henhold til de pågældende støtteordninger i de relevante referenceperioder. Spanien allokerede referencebeløb op til det loft, der er fastsat i bilag XII i forordning (EF) nr. 73/2009.

I henhold til artikel 64, stk. 1, og artikel 65 i forordning (EF) nr. 73/2009 er medlemsstaterne ikke forpligtet til at begrænse de pågældende beløb på individuelt niveau. Listen over kriterier i artikel 64, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, som der skal tages hensyn til, er desuden ikke udtømmende (jf. ordvalget "især"), hvilket er i overensstemmelse med medlemsstaternes skønsbeføjelser. Så længe de forskellige gennemførelsesforanstaltninger er i overensstemmelse med bestemmelserne, kan medlemsstaterne vælge mellem forskellige gennemførelsesforanstaltninger, som afspejler de forskellige situationer og særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte EU-lande.

28. Se svar på punkt 27.

30. Dette er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 64 i forordning (EF) nr. 73/2009.

Se også svar på punkt 27.

31. Forskellig behandling af landbrugere er ikke i sig selv diskriminerende, men kan være berettiget på grundlag af objektive kriterier, der er i overensstemmelse med lovgivningens politiske mål. Når landbrugerne ikke står i den samme situation, kan der som udgangspunkt desuden ikke være tale om forskelsbehandling.

Se også Kommissionens svar på punkt 22 og 26.

Tekstboks 1 – Eksempler på forskelsbehandling af landbrugere

Se svar på punkt 31.

Fælles svar på punkt 32-34

Som Retten også med rette understreger, er bestemmelsen i artikel 41, stk. 6, i forordning (EF) nr. 73/2009 frivillig, og det er op til medlemsstaterne at vurdere, om det er hensigtsmæssigt at anvende den.

Der følges op på identificerede svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af forordningerne i forbindelse med regnskabsafslutningen.

Se også svar på punkt 27.

35. Se svar på punkt 22 og 26.

36. Med hensyn til den manglende definition af "investering" i EU-gennemførelsesforordningen skal det bemærkes, at der, hvis der i EU-lovgivningen ikke fastsættes en definition, skal tages hensyn til bestemmelsens kontekst og formålet med den pågældende lovgivning som følge af kravene om en ensartet anvendelse af EU-lovgivningen og lighedsprincippet (jf. f.eks. sag 327/82, Ekro, præmis 11). I forbindelse med vedtagelsen af foranstaltninger til gennemførelse af EU-

lovgivning er medlemsstaterne desuden ifølge fast retspraksis ved udøvelsen af deres skønsmæssige forpligtet til at iagttage de almindelige principper i EU-lovgivningen og grundlæggende rettigheder (jf. f.eks. sag C-313/99, Mulligan, præmis 35 og 36).

Med hensyn til den nærmere anvendelse af den nationale reserve har medlemsstaterne fået en vis fleksibilitet i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da de har de bedste forudsætninger for at tage stilling til de relevante gennemførelsesforanstaltninger på grundlag af bestemmelserne i afdeling 2, kapitel 2, i forordning (EF) nr. 1120/2009.

Ved anvendelsen af den nationale reserve skal medlemsstaterne i denne forbindelse sikre ligebehandling af landbrugerne, og at markeds- og konkurrenceforvridning undgås.

GD AGRI følger imidlertid op på identificerede svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af forordningerne. Hvis disse svagheder resulterer i uberettigede betalinger, kan der følges op herpå i forbindelse med regnskabsafslutningen.

Tekstboks 2 – Eksempler på betalingsrettigheder til investeringer

Med hensyn til investeringer i dyr stilles der ikke krav om dokumentation i lovgivningen.

37. Med hensyn til fastsættelse af maksimumsbeløb for værdien af rettigheder blev det under drøftelserne af sundhedstjekket skønnet nødvendigt at give medlemsstaterne større fleksibilitet i overensstemmelse med nærhedsprincippet, for så vidt angår tildelingen af betalingsrettigheder fra reserven, navnlig i forbindelse med tildelingen til landbrugere, der befinder sig i en særlig situation. Det skal bemærkes, at begrænsningen til den nationale eller regionale gennemsnitlige værdi i forbindelse med sundhedstjekket og den yderligere afkobling ikke havde samme relevans som i den tidligere periode, da den nationale reserve navnlig blev anvendt i de første år af gennemførelsen af enkeltbetalingsordningen.

I medfør af forordning (EU) nr. 1307/2013 indføres der i 2015 en ny ordning for direkte betalinger og for konvergens af værdien af betalingsrettigheder i retning af en national eller regional fast sats, og i denne forbindelse begrænses maksimumsværdien af betalingsrettigheder, der kan tildeles fra den nationale reserve, til den nationale eller regionale gennemsnitlige værdi.

Se også svar på punkt 36.

39. Der følges op på identificerede svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af forordningerne, som resulterer i uberettigede betalinger, i forbindelse med regnskabsafslutningen.

Tekstboks 3 – Tildeling af betalingsrettigheder eller forhøjelse af deres værdi uden retsgrundlag

Der følges op herpå i forbindelse med regnskabsafslutningen (forespørgsel NAC/2011/201/FR).

40. Se svar på punkt 37.

42. Medlemsstaterne skal indsende oplysningerne elektronisk ad officielle kanaler (tidligere enten til e-mailtjenesten eller AMIS, fra september 2012 (vedrørende ansøgningsåret 2012 til ISAMM)). Hvis medlemsstaterne ikke overholder indsendelsesfristen, fremsender Kommissionen rykkerskrivelser med anmodning om indsendelse af de manglende oplysninger. På møderne i Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger gøres medlemsstaterne ligeledes opmærksom på meddelelseskravene. Hvis der konstateres fejl i medlemsstaternes indberetning, afvises den pågældende indberetning, eller der tages kontakt til medlemsstaten med henblik på en yderligere afklaring. Det kontrolleres bl.a., om den samlede værdi af rettighederne og beløbet i reserverne ligger under loftet for enkeltbetalingsordningen.

Kommissionen kontrollerer på grundlag af de månedlige anmeldelser af udgifter, om de udgifter, medlemsstaterne har anmeldt, overskrider de finansielle lofter, der er fastsat i lovgivningen. I så

fald nedsættes betalingerne i overensstemmelse med artikel 17 i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005. Der er ligeledes indført detaljerede procedurer for at sikre en korrekt opfølgning på alle finansielle lofter fastsat i lovgivningen, således at det sikres, at udgifter, der godtgøres af EGFL, altid ligger under disse lofter.

Artikel 42 i forordning (EU) nr. 1306/2013 indeholder en bestemmelse med afskrækkende virkning i tilfælde af sen indsendelse af kontrolstatistikkerne. Kommissionen har fra 2014 således mulighed for at suspendere dele af de månedlige eller mellemliggende betalinger, som der ikke er blevet indsendt relevante statistiske oplysninger om til tiden.

44. Der følges op på identificerede svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af forordningerne, som resulterer i uberettigede betalinger, i forbindelse med regnskabsafslutningen (forespørgsel NAC/2012/010/FR og NAC/2014/001/FR).

Kommissionen er i denne forbindelse fortsat af den opfattelse, at værdierne af rettighederne var sat for højt, hvilket i sidste ende resulterede i uberettigede betalinger og en risiko for fonden svarende til 0,69 % for 2010.

De korrigerende foranstaltninger, der skal træffes (ny beregning af værdierne af rettighederne), indgår i handlingsplanen for Frankrig. De franske myndigheder har meddelt, at korrektionen af værdierne af rettighederne vil være på plads for ansøgningsåret 2014.

Se også svar på punkt 42.

Fælles svar på punkt 48-49

De italienske myndigheder bekræftede, at de havde taget hensyn til de rettigheder, som landbrugerne oprindeligt havde fået tildelt, ved tildelingen af de afkoblede beløb. Dette vedrørte 86 000 ud af 500 000 landbrugere berørt af afkobling i den treårige periode 2010-2012.

Denne særlige gruppe landbrugere fik tildelt i alt 107,9 mio. EUR i den pågældende treårige periode. Det er ikke et spørgsmål om beløbet pr. landbruger, men om fordelingen af beløbet på rettighederne. Det vides imidlertid ikke, hvor mange rettigheder der ikke blev taget hensyn til.

Der følges op på identificerede svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af forordningerne, som resulterer i uberettigede betalinger, i forbindelse med regnskabsafslutningen.

51. Efter Kommissionens opfattelse indeholder EU-forordningerne klare regler for fastsættelse af betalingsrettigheder og beregning af deres værdi, og medlemsstaterne skal anvende EU-forordningerne korrekt. I lyset af medlemsstaternes skønsmæssige afvigelser i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 har Kommissionen opstillet en række retningslinjer på baggrund af anmodninger fra medlemsstaterne om at få afklaret, hvorledes forordningerne gennemføres korrekt.

Fælles svar på punkt 54-56

Der følges op på identificerede svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af forordningerne, som resulterer i uberettigede betalinger, i forbindelse med regnskabsafslutningen.

58. Kommissionen bemærker, at Retten primært henviser til identificerede svagheder i indlemmelsen af foranstaltninger vedrørende koblet støtte i enkeltbetalingsordningen. Dette vil ikke længere være relevant efter reformen af den fælles landbrugspolitik.

Efter en reorganisation har Kommissionen fra 2014 styrket sin overvågningskapacitet for at forbedre tilsynet med gennemførelsen af de relevante EU-forordninger inden indledningen af procedurerne for regnskabsafslutning.

59. Kommissionen er i færd med at strømline den efterprøvende regnskabsafslutning for at reducere procedurens varighed til to år i almindelige sager. For det første redegøres der i den nye horisontale

forordning (forordning (EU) nr. 1306/2013) under den fælles landbrugspolitik klart for arten, omfanget og rækkefølgen af de forskellige trin og for de forskellige former for finansielle korrektioner. For det andet er formålet med en række bestemmelser i den delegerede retsakt (metode og kriterier for beregning af den finansielle korrektion) og gennemførelsesretsakterne (nærmere oplysninger om den efterprøvende regnskabsafslutning med tidsfrister for hver enkelt etape i proceduren) at strømline reglerne yderligere og begrænse risikoen for unødvendige forsinkelser. For det tredje vil Kommissionen på dette mere solide grundlag øge sin overvågning af fremskridt i gennemførelsen af den efterprøvende regnskabsafslutning for at sikre, at fristerne overholdes fuldt ud.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

Fælles svar på punkt 60 og 61

Under ordningen med delt forvaltning har medlemsstaterne også det overordnede ansvar, idet de skal sørge for, at de foranstaltninger, der finansieres af EGFL, er blevet gennemført korrekt (jf. artikel 9 i forordning (EF) nr. 1290/2005). Kommissionen har stadig ansvaret for at kontrollere og revidere anvendelsen af EU-budgettet for at sikre, at det anvendes konsekvent, og at de generelle principper i EU-lovgivningen for landbrugssektoren overholdes. I henhold til artikel 317, stk. 1, i TEUF gennemfører Kommissionen derudover budgettet i samarbejde med medlemsstaterne.

I lyset af medlemsstaternes skønsbeføjelser i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009 og medlemsstaternes forskellige muligheder for at tilpasse gennemførelsen til særlige nationale forhold mente Kommissionen ikke, at det var hensigtsmæssigt at stille krav om en mere ensartet gennemførelse i medlemsstaterne på grundlag af disse bestemmelser henset til de tilsigtede politiske mål.

Som led i reformen af den fælles landbrugspolitik og ordningen for direkte betalinger, der finder anvendelse fra 2015, vil Kommissionen imidlertid øge sin overvågningskapacitet for at forbedre tilsynet med gennemførelsen af de relevante EU-forordninger inden indledningen af procedurerne for regnskabsafslutning.

Indlemmelsen af koblet støtte i enkeltbetalingsordningen skete ved delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

62. Se svar på punkt 22 og 60.

Forordning (EF) nr. 73/2009 tillægger desuden medlemsstaterne visse skønsbeføjelser.

Så længe de forskellige gennemførelsesforanstaltninger er i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 73/2009, kan medlemsstaterne vælge mellem forskellige gennemførelsesforanstaltninger, som afspejler de forskellige situationer og særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte EU-lande. I forbindelse med vedtagelsen af foranstaltninger til gennemførelse af EU-lovgivning er medlemsstaterne desuden ifølge fast retspraksis ved udøvelsen af deres skønsbeføjelser forpligtet til at iagttage de almindelige principper i EU-lovgivningen og grundlæggende rettigheder (jf. f.eks. sag C-313/99, Mulligan, præmis 35 og 36).

Det skal endvidere bemærkes, at en uventet fortjeneste i enkelte sager ikke nødvendigvis er i strid med de almindelige principper i EU-lovgivningen.

Der følges op på identificerede svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af EU-forordningerne i forbindelse med regnskabsafslutningen.

63. Som led i reformen af den fælles landbrugspolitik og ordningen for direkte betalinger, der finder anvendelse fra 2015, har Kommissionen foreslået mere detaljerede regler for tildelingen af rettigheder fra den nationale reserve, både med hensyn til antallet og værdien af rettigheder, der kan tildeles.

Se også svar på punkt 60.

64. Se svar på punkt 63.

Anbefaling 1

Anbefalingen accepteres.

Kommissionen har allerede truffet foranstaltninger på dette område. I forbindelse med de legitime politikvalg, som lovgiveren har givet medlemsstaterne beføjelse til at træffe med henblik på at forfølge de politiske mål i reformen, har Kommissionen foreslået mere detaljerede meddelelseskra v vedrørende disse valg i de gennemførelsesbestemmelser, der finder anvendelse fra 2015. Beslutninger om tildelingen af betalingsrettigheder og beslutninger inden for rammerne af frivillig koblet støtte skal f.eks. meddeles og begrundes.

Kommissionen har ligeledes foreslået mere detaljerede regler for anvendelsen af nationale og regionale reserver. Tildeling i forbindelse med en stigning i enhedsværdien af betalingsrettigheder skal ske efter objektive kriterier og på en måde, så der sikres ligebehandling af landbrugerne, og så markeds- og konkurrenceforvridning undgås,

I henhold til artikel 30, stk. 10, i forordning (EU) nr. 1307/2013 må en stigning i værdien af en landbrugers betalingsrettigheder desuden ikke overstige rettighedernes nationale eller regionale enhedsværdi.

65. Som led i reformen af den fælles landbrugspolitik og ordningen for direkte betalinger, der finder anvendelse fra 2015, vil Kommissionen øge sin overvågningskapacitet for at forbedre tilsynet med gennemførelsen af de relevante EU-forordninger inden indledningen af procedurerne for regnskabsafslutning.

Se også svar på punkt 42.

66. I forbindelse med gennemgangen af den efterprøvende regnskabsafslutning under den nye fælles landbrugspolitik er der særlig fokus på procedurens varighed.

Anbefaling 2

Anbefalingen accepteres.

Kommissionen anvender allerede redskaber, der sikrer en effektiv overvågning af overholdelsen af de gældende lofter, og digitaliserer bl.a. oplysninger indberettet af medlemsstaterne om anvendelsen af lofterne. Hvis der konstateres fejl i medlemsstaternes indberetning, afvises den pågældende indberetning, eller der tages kontakt til medlemsstaten med henblik på en yderligere afklaring. Det kontrolleres bl.a., om den samlede værdi af rettighederne og beløbet i reserverne ligger under loftet for enkeltbetalingsordningen.

Kommissionen agter ligeledes at se nærmere på disse spørgsmål i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning inden for rammerne af reformen af den fælles landbrugspolitik.

Fra 2014 vil Kommissionen derudover øremærke ressourcer til støtte for medlemsstaterne, navnlig i forbindelse med gennemførelsen af IACS som led i reformen.

Kommissionen er i færd med at strømline den efterprøvende regnskabsafslutning for at reducere procedurens varighed til to år i almindelige sager. For det første redegøres der i den nye horisontale forordning (forordning (EU) nr. 1306/2013) under den fælles landbrugspolitik klart for arten, omfanget og rækkefølgen af de forskellige trin og for de forskellige former for finansielle korrektioner. For det andet er formålet med en række bestemmelser i den delegerede retsakt (metode og kriterier for beregning af den finansielle korrektion) og gennemførelsesretsakterne (nærmere oplysninger om den efterprøvende regnskabsafslutning med tidsfrister for hver enkelt

etape i proceduren) at strømligne reglerne yderligere og begrænse risikoen for unødvendige forsinkelser. For det tredje vil Kommissionen på dette mere solide grundlag øge sin overvågning af fremskridt i gennemførelsen af den efterprøvende regnskabsafslutning for at sikre, at fristerne overholdes fuldt ud.

67. Se svar på punkt 65.

68. Kommissionen følger op på identificerede svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af EU-forordningerne. Hvis det vurderes, at disse svagheder har resulteret i uberettigede betalinger, kan der følges op herpå i forbindelse med regnskabsafslutningen.

69. Se svar på punkt 13.

Anbefaling 3

Anbefalingen accepteres.

I forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik og ordningen for direkte betalinger, der finder anvendelse fra 2015, vil de politikvalg, som lovgiveren har givet medlemsstaterne beføjelse til at træffe, blive ledsaget af større krav til begrundelse og meddelelse af disse valg i gennemførelsesbestemmelserne.

Kommissionen har ligeledes øremærket ressourcer til at øge sin overvågningskapacitet for at forbedre tilsynet med gennemførelsen af de relevante EU-forordninger inden indledningen af procedurene for regnskabsafslutning.

Der følges allerede op på forkert beregnede betalingsrettigheder.

Uretmæssigt udbetalte beløb og uretmæssigt tildelte betalingsrettigheder inddrives, jf. artikel 80 og 81 i forordning (EF) nr. 1122/2009. Der pågår drøftelser om at indføre tilsvarende bestemmelser i gennemførelsesbestemmelserne til reformen af den fælles landbrugspolitik, der er under udarbejdelse.

I henhold til artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 bæres 50 % af ethvert beløb, som medlemsstaten ikke har inddrevet fra den endelige støttemodtager senest fire år efter datoen for tilbagebetalingsanmodningen (senest otte år, hvis anmodningen bliver bragt for en domstol), desuden af den pågældende medlemsstat, hvilket er et stærkt incitament til at afslutte inddrivelsesproceduren rettidigt (den såkaldte 50/50-regel, der har været i kraft siden 2007).

I henhold til artikel 54, stk. 5, i samme forordning har Kommissionen i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning mulighed for at udelukke visse beløb fra finansiering fra Unionen, hvis medlemsstaten har udvist forsømmelighed i forbindelse med inddrivelsesproceduren.

Det er vigtigt at bemærke, at inddrivelsen af et uretmæssigt udbetalt beløb kan blive forsinket, navnlig hvis medlemsstaternes håndhævelsesprocedurer er utilstrækkelige. Hvis støttemodtageren indgiver en klage, iværksættes desuden en håndhævelsesforanstaltning, der kan føre til en retssag. Det kan derfor være vanskeligt for Kommissionen at påvise, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre, at det uretmæssigt udbetalte beløb tilbagebetales. I de sager, der er omhandlet i artikel 258 i TEUF, vil bevisbyrden være særlig vanskelig i tilfælde af verserende nationale sager.

70. Hvis de ukorrekte rettigheder resulterer i uberettigede betalinger, kan der foretages finansielle korrektioner.

Se også svar på punkt 51 og 60.

Anbefaling 4

Anbefalingen accepteres.

Fra 2014 har Kommissionen styrket sin overvågningskapacitet og øremærker ressourcer til støtte for medlemsstaterne.

Det er imidlertid værd at bemærke, at beregningen af betalingsrettigheder er baseret på data fra det system til identifikation og registrering af betalingsrettigheder, der henvises til i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1122/2009. Der skal ligeledes indføres en sådan bestemmelse for systemet for betalingsrettigheder, der finder anvendelse fra 2015.

Medlemsstaterne skal sikre, at kravene i de valgte informationssystemer opfylder sikkerhedsstandarderne i bilag I til forordning (EF) nr. 885/2006. I henhold til disse standarder skal der indføres en særlig kontrol for at beskytte fortroligheden, pålideligheden og integriteten af data.

I de nye retningslinjer for godkendelsesorganerne har Kommissionen desuden præciseret, at deres kontrol også bør omfatte en vurdering af de procedurer, der er indført for at sikre en korrekt tildeling af rettigheder. Den næste udgave af disse retningslinjer vil desuden indeholde en implicit reference til beregningens nøjagtighed.